

תורה אביגדור

איפה?

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת וירא תשפ"ג

לשמע בקול הגדולים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת וַיֵּרָא תשפ"ג לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַגְּדוֹלִים

אָרִי הוֹלְצָבְכָר הָיָה מְאוּד מְרָגֵשׁ. הַיּוֹם בְּעֶרְבֵי הוֹלֵךְ יַחַד עִם אָבִיו לְ"פּוֹר טַאוּנְס",
הַמְסַעְדָּה הַיְקָרְתִּית בְּיִתְרָה בְּעִיר!

"אַתֶּם בְּאֵמַת הוֹלְכִים לְשֵׁם?! " שָׁאַל שִׁימִי, חֲבֵרוֹ שֶׁל אָרִי. "הַשֶּׁכֶן שְׁלִי, סְטִיבִי רִיסְנִיק,
סִפֵּר לִי שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְשֵׁם הַרְבֵּה, וְשִׁישׁ שֵׁם אֶת הָאֶכֶל הַטּוֹב בְּיִתְרָה בְּעוֹלָם!"

"הָאֵמַת הַיָּא שְׁבֵאֲפֹן עֶקְרוֹנֵי הַהוֹרִים שְׁלֵנוּ אֵינָם לוֹקְחִים אוֹתָנוּ לְאֶכֶל בְּמַסְעָדוֹת.
אֲבָל הָעֶרֶב יֵשׁ לְאֲבָא שְׁלִי פְּגִישַׁת עֶסְקִים חֲשׂוּבָה עִם מֶר ג'וֹל א. מוֹנֵז, הַנְּשִׂיא שֶׁל מְפַעֵל
הַמְּמַתְקִים "ג'וֹלֵי מוֹנֵז", וְהוּא לוֹקֵחַ אוֹתִי יַחַד אִתּוֹ כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ תֵרוּץ לֹא לְהַשְׁאֵר שֵׁם
זְמַן רַב מְדִי."

מֵאַחֵר יוֹתֵר בְּאוֹתוֹ הָעֶרֶב, אָרִי וְאָבִיו הִגִּיעוּ לְמַסְעָדַת "פּוֹר טַאוּנְס", אוֹלָם כְּשֶׁעָמְדוּ
לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ הַמְסַעְדָּה, אָבִיו שֶׁל אָרִי נִעְצַר בְּפִתְאוּמִיּוֹת.

"אֲבָא, לָמָּה אֲנַחְנוּ לֹא נִכְנָסִים?" שָׁאַל אָרִי.

ר' אֲנִשֶׁל הוֹלְצָבְכָר הִצְבִּיעַ לְעֶבֶר מוֹדְעָה שֶׁהִדְבָּקָה עַל קִיר הַבִּנְיָן. שֵׁם, בְּאוֹתִיוֹת גְּדוֹלוֹת
וּבְרוּרוֹת, נִכְתָּב כֵּן: "עַל פִּי הוֹרָאֵת בְּד"ץ הוֹרְקִי, קִים אֲסוּר חֲמוּר לְאֶכֶל בְּמַסְעָדַת "פּוֹר
טַאוּנְס".

"מָה? לָמָּה?" שָׁאַל אָרִי. "הַשְּׁלֵט עִם הַכְּתוּב 'כְּשֶׁר לְמַהֲדָרִין' עֲדִין תִּלּוּי וְעוֹמֵד."

"נִכּוֹן, אֲבָל אִם בֵּית הַדִּין קָבַע שְׁאֲסוּר לָנוּ לְאֶכֶל שֵׁם, אִז אֲסוּר לָנוּ לְאֶכֶל שֵׁם. הֵיוּ
שְׂמוּעוֹת שְׁכַבּוּד קִדְשַׁת הָאֲדָמוֹ"ר שְׁלִיט"א הַחֲלִיט לְשֵׁים סוֹף לְרִדְיָפָה אַחֵר הַגְּשְׁמִיּוֹת
שְׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּיוֹם. אֲנָשִׁים הוֹלְכִים לְמַסְעָדוֹת יְקָרְתִּיּוֹת, קוֹנִים רְכָבִים יְקָרִים, עוֹשִׂים
חֲתָנוֹת וּשְׂמֻחוֹת יְקָרוֹת, וְלֹא זֶה הָיָה דָרְכּוֹ שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל. חוּץ מִהָעֵבֶדָה שְׁזָה בְּזָבוּז
כְּסָף, זֶה מְרָגִיל אוֹתָנוּ לְחַשֵּׁב יוֹתֵר מְדִי עַל הָעוֹלָם הַזֶּה וְלִשְׁכַּח מִהָעוֹלָם הַבָּא, שְׁבוּ
אֲנַחְנוּ אֲמוּרִים לְהִתְמַקְדֵּ! שֵׁם זֶה הַמְּקוֹם שְׁבוּ נִזְכָּה לְעִנְג הָאֵמַתִּי, תַעֲנוּג גְּדוֹל בְּהַרְבֵּה
מִהַמְסַעְדָּה הַיְקָרָה וְהַמְפֹאֶרֶת בְּיִתְרָה בְּעוֹלָם."

בְּדִיוֹק אִז, הָרִים אָרִי אֶת עֵינָיו וְרָאָה אֶת סְטִיבִי רִיסְנִיק, שְׁכֵנוֹ שֶׁל שִׁימִי. הוּא וְאָבִיו
צָעְדוּ יַחַד עִם כָּלָבָם הָעֵנֵק, לְכוּן פֶּתַח הַמְסַעְדָּה.

"סְטִיבִי, חֲפָה רָגַע!" קָרָא לְעֶבְרוֹ אָרִי. "יֵשׁ כָּאן מִכְּתָב מִבֵּית הַדִּין שֶׁל הוֹרְקִי שְׂאוּמֵר
שְׁאֲסוּר לְאֶכֶל בְּמַסְעָדָה הַזֹּה."

סְטִיבֵי הַבֵּיט בַּמּוֹדָעָה וְאֵז הַפְּנָה אֶת מַבְטוֹ בְּלִפְי אָרִי. "אוֹלֵי לָכֶם אָסוּר לֶאֱכֹל כָּאן," אָמַר בְּבוֹז. "הַשְּׁלֵט שְׁעָלְיוֹ כְּתוּב 'כֹּפֶר לְמַהְדָּרִין' עַדִּין עוֹמֵד עַל תְּלוּ, אֵז אֲנִיחֵנו יְכוּלִים לְהַפְנֵס וְלֶאֱכֹל," וְאֵז נִכְנַס יַחַד עִם אָבִיו אֶל תּוֹךְ הַמַּסְעָדָה.

בְּדִיוֹק אֵז הוֹפִיעַ מֵר מוֹנֵז בְּפֶתַח הַמַּסְעָדָה. "הֵן אֲנִשְׁל, אָרִי!" הִרְעִים בְּקוֹלוֹ. "לָמָּה אַתֶּם מְחַכִּים? בּוֹאוּ נִכְנְסוּ!"

"אֲנִי מַצְטַעֵר גּוֹל," אָמַר ר' אֲנִשְׁל בְּעַדִּינּוֹת. "אוֹלָם אֵינְנוּ יְכוּלִים לְסַעַד בַּמַּסְעָדָה הַזֶּה הָעָרֵב."

"לָמָּה לֹא?" שָׁאַל מֵר מוֹנֵז בְּקוֹל מְבֻלְבֵל. "בְּשֵׁלֵט כְּתוּב 'כֹּפֶר לְמַהְדָּרִין' בְּאוֹתִיּוֹת עֵנְקִיּוֹת."

"נִכּוֹן, אָבֵל שֵׁם יֵשׁ שְׁלֵט נוֹסֵף מְרַבְּנֵי קְהֵלְתֵנוּ שְׁאוּסֵר עֲלֵינוּ לְסַעַד כָּאן."

מֵר מוֹנֵז הִצִּיץ בַּמְכָתֵב שֶׁפָּרְסַם בַּיַּת הַדִּין.

"אֲנִי לֹא מִבִּין. בַּמְכָתֵב הַזֶּה אָפְלוּ לֹא כְּתוּב מְדוּעַ אָסוּר לֶאֱכֹל בַּמַּסְעָדָה. תִּסְתַּכְּלוּ - יֵשׁ בְּפָנִים אֲנָשִׁים חוֹבְשֵׁי כִּפָּה! הֵאֵם אַתֶּם מְקַשְׁיָבִים לְקוֹל הַרְבָּנִים שְׁלָכֶם, וְלֹא מְשַׁנָּה מָה הֵם אוֹמְרִים לָכֶם?"

"אָבֹן בֵּן," חִיָּךְ ר' אֲנִשְׁל. "אָמַר לִי גּוֹל, הֵאֵם שְׁמַעְתָּ אֵי פַעַם אֶת הַסְּפוּר אוֹדוֹת לוֹט בְּעִיר סְדוּם?"

"בְּטַח!" מֵר מוֹנֵז הִנְהֵן בְּרֹאשׁוֹ בְּמַרְץ. "אֲנִי זוֹכֵר הֵיטֵב אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה מֵאֵז שְׁהִיִּיתִי יְלָד. סִפְרוּ לָנוּ אוֹתוֹ בְּשַׁעוֹר תַּנְ"ךְ בְּבֵית הַסֵּפֶר."

"אז אם תשים לב למה שמספרת לנו התורה, תבחין ש'לוט נצל ממה שקרה לסדום רק לאחר שהוא התעקש לארח בביתו את המלאכים (אותם חשב לאנשים). זוהי מדה שאותה למד לוט מרבו, אברהם אבינו, ורק בזכות נאמנותו למה שלמד אותו רבו, זכה לוט להנצל מסדם."

"אתה מתבונן לומר שאש וגפרית עומדים לרדת מן השמים על המסעדה הזאת?"
שאל מר מונז, בעודו מביט במבט מִפְחָד בְּלִפְי מַעֲלָה.

"לא, זה לא מה שאני מנסה להגיד," ענה ר' אנשל בחיוך. "אולם אנחנו נאמנים לדברי רבותינו, ובשום פנים ואופן לא נסע בִּמְקוֹם שְׁנֶאֱסַר עַל יָדָם."

"מדהים," אמר מר מונז, בעודו משפשף בסנטרו.

לפתע, דלתה של מסעדת "פור טאונס" נפתחה בעצמה, ומספר אנשים דדו החוצה, בעודם מחזיקים בִּבְטָנָם בְּכָאָב.

"זו מכרחת להיות הרעלת מזון!" אמר אחד מהם לחבריו. ואכן, נראה היה שמספר גדול של סועדים, כולל בני משפחת ריסניק, סבלו מהרעלת מזון חריפה.

לאחר שעכל את מה שראה זה עתה, התעשת מר מונז וקרא, "וואו! ה' הציל אותנו מהרעלת מזון, ממש כפי שהציל את לוט מסדם. והכל בזכות שהקשבנו לרבנים שלכם! אנשל, הייתי מאוד רוצה לפגוש את הרב הזה שלך - נראה לך שתוכל לסדר לי פגישה אצלו?"

"אעשה זאת בשמחה," ענה ר' אנשל בחמימות. "אף בינתיים, הבה נעביר את הפגישה שלנו לבית שלי. האכל שאשתי מבשלת טעים לפחות כמו האכל שמגישים ב'פור טאונס' - והוא בודאי הרבה יותר בריא!"

שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

צִיָּדָה לְדֶרֶךְ

כְּמוֹ שְׁלוֹט לְמַד מִרְבוּ וּבְזָכוֹת זֶה נֶצֶל מִסְדָּם, כִּף גַּם אֲנַחְנוּ מִקְשִׁיבִים לְהוֹרְאוֹתֵיהֶם שֶׁל רַבּוֹתֵינוּ וְגִדּוּלֵי הַדּוֹר, בֵּין אִם אֲנַחְנוּ מְבִינִים אוֹתָם וּבֵין אִם אֵינָנוּ מְבִינִים.